

Arrest

nr. 53 759 van 23 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 20 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. LEMMENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en tot de Yoruba tribe te behoren. U bent geboren in Lagos op 20 januari 1980 en woonde er uw hele leven. Sinds 2003 hebt u een relatie met (K.S.) en samen met haar hebt u twee kinderen, namelijk (K.O.) en (K.A.).

Sinds 2000 begon u te werken als handelaar. Eerst kocht u zaken aan in Ghana en later kocht u ook zaken aan in China en Indonesië om deze in Nigeria te verkopen. Hiervoor leende u vaak geld bij Mohammed, een persoon die tussen de lener en de bank stond en gemakkelijk aan geld raakte. U leende opnieuw geld bij Mohammed – tienduizend Amerikaanse Dollars (hierna USD) – en met dat geld ging u goederen kopen. In januari 2009, niet lang nadat de goederen in uw winkel te Lagos toekwamen, brandde de Idunmagbomarkt – en ook uw winkel – af. Hierdoor kon u de tienduizend USD

niet terugbetalen aan Mohammed. Mohammed gaf u één maand om hem terug te betalen. Na één maand bedreigde hij u en zei dat hij u zou doden indien u hem het geld niet terugbetaalde. U vroeg uw vriend (K.) – die sinds 2003 in België verblijft – om u te helpen. Op 28 april 2010 vertrok u – samen met (K.) – per vliegtuig vanuit Nigeria. Na een tussenlanding in Tripoli (Libië) arriveerde u op 29 april 2010 in België waar u op 4 mei 2010 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde redenen waarom u niet terug kan keren naar Nigeria, geen verband houden met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet.

U gaf aan dat u tienduizend USD leende bij Mohammed en dat u met dat geld goederen ging kopen in China om in uw winkel te Nigeria te verkopen. Verder gaf u aan dat in januari 2009, niet lang nadat de goederen in uw winkel te Lagos toekwamen, de Idunmagbomarkt – en ook uw winkel – afbrandden en dat u hierdoor de tienduizend USD niet kon terugbetalen aan Mohammed. Toen u Mohammed – die u één maand gaf om hem terug te betalen – niet terugbetaalde, bedreigde hij u en zei hij dat hij u zou doden indien u hem het geld niet terugbetaalde. Omwille van deze bedreigingen en het feit dat u uw familie niet meer kon onderhouden, vroeg u hulp aan uw vriend Kabiru. Hij gaf u een paspoort en samen met hem ontvluchtte u op 28 april 2010 Nigeria (gehoor CGVS, p.2-3 en 7-9).

De motieven dat u in het kader van uw asielrelaas aanhaalde, houden geen verband met één van de criteria van de Conventie van Genève voor de toekenning van asiel (politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit of ras of het behoren tot een sociale groep). Het gaat hier immers om een louter economisch probleem – meer bepaald dat u door het verlies van uw werk uw familie niet langer kon onderhouden – en een privaat rechtelijk probleem, namelijk een conflict met een persoon (Mohammed) bij wie u geld leende. De – eventuele – vervolging die hieruit zou voortvloeien, kan bijgevolg niet als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden beschouwd en behoeft bijgevolg geen internationale bescherming.

Er dient eveneens vastgesteld te worden dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u uw familie niet meer kon onderhouden en omdat u vervolging vreest door Mohammed, de persoon bij wie u tienduizend USD leende welke u niet terugbetaalde, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de reden die u in de vragenlijst van het CGVS (dd. 4 mei 2010) opgaf betreffende uw vertrek uit Nigeria verschilt met deze die u opgaf tijdens het interview bij het CGVS (dd. 13 juli 2010).

Tijdens het interview bij het CGVS (dd. 13 juli 2010) verklaarde u dat Mohammed, een tussenpersoon bij wie u geld leende, u en uw familie bedreigde, omdat u hem het geleende bedrag nog moest betalen en dat u omwille van deze reden - en het feit dat u uw familie niet meer kon onderhouden - Nigeria moest verlaten (gehoor CGVS, p.2 en p.8).

In de verklaringen die u aflegde in de vragenlijst van het CGVS (dd. 4 mei 2010), gaf u – toen u gevraagd werd naar uw vrees bij terugkeer naar uw land van herkomst – enkel en alleen aan dat u een probleem hebt met uw familie en dat dát de reden van uw vertrek is (vraag 3.4). Ook toen u gevraagd werd uw vrees te staven met feiten, gaf u aan dat uw vriend Kabiru u voorstelde om in Europa geld te gaan verdienen [...] om zo uw familie te kunnen onderhouden (vraag 3.5). Op geen enkel moment gaf u aan dat u geld leende van Mohammed, dat u dit niet kon terug betalen en dat Mohammed u omwille van die reden met de dood bedreigde (zie administratief dossier). Toen de dossierbehandelaar u confronteerde met het feit dat u bovenstaande zaken nooit vermeldde in de vragenlijst van het CGVS (dd. 4 mei 2010), verklaarde u dat u niet alles vertelde omdat er vele mensen waren die dag, maar dat u wel aangaf geld geleend te hebben, hetgeen echter niet blijkt uit de vragenlijst van het CGVS. Toen u verder gevraagd werd waarom u in de vragenlijst van het CGVS nooit sprak over Mohammed, gaf u aan dat u het wou zeggen, maar dat men zei dat u het bij het tweede interview kon zeggen (gehoor CGVS, p.2), wat evenmin blijkt uit de vragenlijst. Bovendien werd u bij de invulling van de vragenlijst van het CGVS uitdrukkelijk gevraagd een overzicht te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op de door u aangehaalde vrees (voor vervolging) of risico (op het lijden

van ernstige schade) in geval van terugkeer naar uw land van herkomst (vraag 3.4 en 3.5). Dat u manifest naliet de directe aanleiding voor uw vlucht, zijnde de doodsb bedreigingen die u kreeg van Mohammed, te vermelden - zonder hiervoor een overtuigende verklaring te kunnen geven - doet dan ook in belangrijke mate twijfelen aan de ernst van de door u aangehaalde problemen met Mohammed. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag overigens worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, en dit vanaf het begin van de asielp procedure.

Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u vreemd genoeg op geen enkele manier bescherming zocht bij uw autoriteiten voor uw beweerde problemen met Mohammed.

U gaf aan dat Mohammed ermee dreigde u te doden indien u hem het geleende geld niet terugbetaalde. Toen de dossierbehandelaar u vroeg of u naar de Nigeriaanse politiediensten ging, gaf u aan van niet, omdat u wist dat u in fout was. Toen de vraag herhaald werd en u erop gewezen werd dat u toch met de dood werd bedreigd, gaf u aan dat de politie u zou vasthouden omdat u Mohammed nog geld moest (gehoor CGVS, p.9). Het is echter louter gissen van uw kant dat de Nigeriaanse politie u niet zou beschermen. Het feit dat u er vanuit gaat dat de politie u zal vasthouden omdat u Mohammed nog geld moest, is eveneens hypothetisch daar u zélf aangaf dat er geen documenten bestaan dat u geld leende van Mohammed (gehoor CGVS, p.4). Toen de dossierbehandelaar u vroeg of u naar een advocaat stapte om de zaak te regelen, gaf u aan van niet omdat u geen advocaat had in Nigeria (gehoor CGVS, p.9). Toen u gevraagd werd of u trachtte het conflict (met Mohammed) op een andere manier te regelen, gaf u aan dat u tegen Mohammed zei dat u hem zou betalen telkens u geld had. Toen u gevraagd werd of u ooit iets terugbetaalde van de tienduizend USD die u hem moest, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.9). Verder gaf u aan dat u Mohammed niet meer trachtte te contacteren, omdat u zijn telefoonnummer niet hebt (gehoor CGVS, p.10). Verder is het zo dat uw winkel reeds in januari 2009 afbrandde en dat u pas in april 2009 Nigeria verliet. Toen u gevraagd werd waarom u zolang wachtte, gaf u aan dat u dacht dat u misschien iets zou vinden in Nigeria. Er mag redelijker wijze van u worden verwacht dat u eerst alle beschermings- en rechtsmiddelen uitprobeert en uitput in uw land van herkomst door u te wenden tot de Nigeriaanse autoriteiten en/of een mogelijke - juridische - oplossing zoekt voor uw conflict met Mohammed, eventueel via een advocaat, alvorens internationale bescherming te zoeken.

Toen de dossierbehandelaar u verder vroeg of u trachtte om elders in Nigeria te gaan wonen, gaf u aan van niet. Toen u gevraagd werd waarom u verzaakte dit te doen, verklaarde u dat u in Lagos woont en dat dit de plaats is waar u opgroeide. Toen u erop gewezen werd dat u misschien naar een plaats in Nigeria kon gaan waar Mohammed u niet zou vinden, gaf u aan dat u niemand kent in Nigeria, dat er geen goede regering is in Nigeria en dat ze niet naar u zullen luisteren (gehoor CGVS, p.9). Er dient te worden opgemerkt dat u een goede opleiding genoot, dat u erin slaagde een eigen zaak uit de grond te stampen én internationale handel te drijven en dat u bovendien met (K.) een vriend had waarbij u terecht kon om geld te krijgen (gehoor CGVS, p.4-7). Bovenstaande elementen tonen aan dat van u verwacht kan worden dat u in Nigeria opnieuw een leven kan opbouwen én u (eventueel met afbetalingsplan) uw schuld bij Mohammed zou kunnen aflossen.

Volledigheidshalve dient er nog op gewezen te worden dat de asielp procedure niet tot doel heeft personen te helpen hun strafrechtelijke en/of burgerrechtelijke aansprakelijkheid of verantwoordelijkheid te ontlopen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, houden de redenen voor uw vlucht geen verband met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde Nigeriaanse identiteitskaart (dd.29/04/2005) toont uw identiteit aan, welke in casu niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. Het door u neergelegde afschrift uit het geboorteregister, toont aan dat u op 20 januari 1980 geboren werd en dat uw volledige naam (A.O.P.A.K.) is, wat vooralsnog niet in twijfel wordt getrokken. De door u neergelegde kopie van uw doopcertificaat (dd. 19/04/1987) toont aan dat uw 'christelijke naam' (P. O. K.) is, wat vooralsnog niet in twijfel wordt getrokken. Verder legde u de boekhouding van 'Twins Unique Global Enterprises' en een handelaarskaart voor die moet aantonen dat u manager van 'Twins Unique Global Enterprises' was, maar deze tonen de door u aangehaalde problemen niet aan. Ook de door u neergelegde foto van uzelf voor Chinese reclame en het reçu met Chinese tekens, tonen hoogstens aan dat u in China was, maar tonen evenmin de door u aangehaalde problemen aan. Verder legde u drie bankkaarten voor, welke niet relevant zijn voor uw asielaanvraag. U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op een *"schending van de motiveringsverplichting (Wet van 15.12.1980) en van de beginselen van behoorlijk bestuur"*.

Verzoeker ontkent dat hij tijdens zijn gehoren twee verschillende redenen voor zijn vertrek heeft aangehaald. Tijdens beide gehoren heeft verzoeker te kennen gegeven dat er een moeilijkheid was met zijn familie. Hij heeft enkel willen zeggen dat door zijn geldproblemen hijzelf en zijn familie in de problemen waren gekomen. Toen hij tijdens zijn gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken wilde uitweiden over zijn problemen, heeft hij die kans niet gekregen. Men zei hem dat hij meer kon vertellen bij zijn tweede gehoor.

Voorts wijst verzoeker erop dat mensenrechtenorganisaties stellen dat het rechtssysteem in Nigeria niet goed werkt en dat de corruptie wijdverbreid is. Mensen vormen het doelwit van de politie indien ze weigeren smeergeld te betalen en schuldeisers kopen de politie om en schuldenaren worden, louter om druk op hen uit te oefenen, gevangen gezet.

Tevens bevestigt verzoeker dat hij zijn reisweg correct heeft beschreven en hij vraagt zich af hoe een gebrek aan begin van bewijs van zijn reisweg een negatieve indicatie kan zijn voor zijn geloofwaardigheid nu zijn reisweg op zich niets te maken heeft met zijn problemen in Nigeria. Verzoeker is voorts van mening dat vliegtickets geen enkel verder nut hebben na de vliegreis en hij kon niet weten dat de asielinstanties daar zoveel belang aan hechten. Het is dan ook uiterst onredelijk van de commissaris-generaal om deze reden op te nemen in de motivering.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. De Raad stelt samen met verweerder vast dat de bestreden beslissing oordeelt dat de door verzoeker aangehaalde asielmotieven geen verband houden met één van de criteria van het Verdrag van Genève gezien de problemen die verzoeker heeft aangehaald louter economische en privaatrechtelijke problemen betreffen zodat er geen sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Verzoeker betwist noch ontkracht deze terechte vaststelling in het verzoekschrift.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Waar verzoeker louter ontkent dat hij tijdens zijn gehoren twee verschillende redenen voor zijn vertrek heeft aangehaald, blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker tijdens zijn gehoor bij het opstellen van de 'vragenlijst' te kennen gaf zijn land van herkomst te hebben verlaten louter en alleen omdat hij er zijn familie niet meer kon onderhouden en naar Europa wenste te komen om geld te verdienen. In de 'vragenlijst' heeft verzoeker niet de minste melding gemaakt van Mohammed, de man van wie verzoeker geld had geleend en door wie hij met de dood werd bedreigd (administratief dossier, stuk 10). Tijdens zijn gehoor voor het Commissariaat-generaal vormden de problemen met Mohammed echter de kern van verzoekers asielrelaas en blijken de doodsb bedreigingen door Mohammed de directe vluchtaanleiding van verzoeker te zijn.

Het feit dat verzoeker de kans niet gekregen zou hebben deze zaken te zeggen omdat hem gezegd werd dat hij deze zaken tijdens zijn tweede gehoor kon weergeven, vindt geen feitelijke grondslag in de 'vragenlijst'. Verzoeker weidde immers ondermeer uit over de tewerkstelling van zijn vader en diens pensionering. Tevens was verzoeker in de mogelijkheid om afgelegde reizen in 2003 te vermelden. Bovendien werd verzoeker bij de invulling van de vragenlijst uitdrukkelijk gevraagd een overzicht te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op de door hem aangehaalde vrees (voor vervolging) of risico (op het lijden van ernstige schade) in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

Verweerder benadrukt terecht dat van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle

elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij de ontlening en de doodsb bedreigingen die werden geuit door Mohammed, *in casu* de kern van zijn asielrelaas en zijn directe vluchtaanleiding, zou vermelden.

Voormelde vaststellingen ondergraven op manifeste wijze verzoekers geloofwaardigheid.

Indien verzoekers aangevoerde problematiek al zou beantwoorden aan de realiteit - *quod non* - stelt de bestreden beslissing terecht vast dat verzoeker voor zijn vermeende problemen met Mohammed op geen enkele manier bescherming heeft gezocht bij de autoriteiten van zijn land en geen afdoende verklaring kon geven voor dit nalaten. Verzoekers verwijzing naar corruptie en het rechtssysteem is niet voldoende om zijn nalatig handelen te verantwoorden. Redelijkerwijze kan van verzoeker verwacht worden dat hij zich zou gewend hebben tot de lokale, zoniet de hogere autoriteiten om zijn problemen met Mohammed aan te kaarten alvorens internationale bescherming te zoeken.

Kritiek op het overtollige motief inzake zijn reisweg vermag niet te leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Gelet op het voormelde en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.3. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Uit het hoger vastgestelde blijkt dat de materiële motiveringsplicht niet werd geschonden.

2.4. Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS